Wilhelm L. Morden

1852 – 1865

(Jag kan [illegible])

KALIX 19 11 65

Fru Henrika Bergman

Kongl. Djurgården Rosenvik

Stockholm

Björkfors d. 19. Nov. 186[illegible]

Min kära Mamma!

Innan kort, d.v.s. i medlet af nästa månad, förestår min nedresa. Samtidigt har det varit Magdalenas afsigt, att lemna Björkfors, för att taga sig något rum i Calix. Det gör mig dock ondt om gumman, det synes också på henne att hennes värnlösa belägenhet trycker henne, hon är nu ålderstigen och hennes kroppskrafter äro märkbart för svaga för att hon länge skulle kunna sköta sig med eget hushåll för sig. Man frågar sig, hvarföre hon ej finner sig tillred att bo tillsammans med sin syster; de, som känna förhållandet, säga dock, att det ej är att undra på. Min hemställan till och förfrågan hos Mamma och öfriga meddelegare i Björkfors är nu, om det ej skulle låta sig göra, att hon skulle få en fristad här. Hon kunde i smått vara huset till tjenst, utom af

utgöra ett sällskap för Mamsell i hennes stora en-
samhet och ehjett bidraga till hushrefnaden för den
öfriga personalen. Såsom en werklig tjenst, hon
gjort stället, will jag i förbigående namna, att genom
hennes förslag war det, jag först kom att tänka på
att antaga Carl Grahngrist till bokhållare — ett
wal, som kan blifwa af wasentlig nytta för stället,
genom denna ynglings genomlysande ärlighet, och
redbara wäsende. För min känsla wore det angenamt,
att tänka mig att hon här skulle finna ett
hem, liksom det wore påkostande att tänka mig
henne utan den husliga trefnad och det stöd hennes ålder
påräknar — Jag kan ej neka, att jag känner
en wiss förbindelse emot henne, ehuru jag å andra
sidan drar i betänkande att för egen del gifwa
henne hopp om sjelf i mitt blifvande hem, innan
detta ännu ens existerar. Hon skulle wisst gerna
och med tacksamhet af sitt (lilla) Kapital betala något för
sig, hwilket, om förslaget antages, jag anser man
mycket wäl kan bestämma.

Tacksamt tackande till Mammas och
syskonens bepröfwande och behjertande beder jag
att med omgående erhålla svar, emedan jag möjligen,
innan tiden för warets ankomst, skulle
kunna blifwa färdig till afresa, men ämnar ännu
som helst först inwänta Mammas tankar

dela skulder

härom.

I bref till Mamsell har Mamma anmodat mig
lemna en ko åt Pehrsons i stället för den de förlorat.
De hafwa nu under tiden warit i tillfälle att genom
egen förtjenst köpa sig en, hwarför det ju wore öfwerflödigt
att ytterligare lemna någon.

Fattigdomen i höst tycks i närmaste trakten
ej wara så trykande som ofta, ty wi hafwa haft
mycket mindre fattigbesök än förut, till betydlig del
torde de pågående myrutdikningarna i Lappträsk
som förskaffa många arbete, bidraga härtill åtminstone
för hwad den trakten beträffar.

Att Sällströms fått en son, är förmodligen
redan kändt i Sthm. Barnets moder hade
svårt nog att genomgå, så att äfwen Doctorns biträde
påkallades — dock aflöpte allt wäl.

Tillönskande Mamma och syskonen Guds
frid — och glad att snart åter wara i Eder krets
är jag

Mammas tillgifna son Wilhelm

Helsa min Angelica; jag skrifwer ej till henne
denna postdag, det wore kanske derföre kärkommet
för henne att läsa detta bref — jag längtar efter bref
från henne, det är nu andra postdagen jag är utan
wisserligen ej lång tid, men jag är i detta fall litet [illegible]

Skulle jag afresa före skjutsin om Magdalena är hemma [illegible]

besöken äro ofta tacksamma.
Maria Carlstedt är alltid så
hjertlig, saknad af Sthm
och sina wänner der öfver-
faller henne ibland, synnerligt
då hon kännes sig stå så en-
sam här, men hon får äfven
styrka att öfvervinna, och tycktes war
hon vid sista sammanträffandet wara
vid godt mod. Hennes skola
har nu kommit i gång; hon
har 10 elever. – Sjelf finner
jag mig äfven rätt väl, har
full sysselsättning med Bokslutet.
Mammas tillgifne Son
Wilhelm

Helsningar till Bröderna och Syster Hanna

Björkfors d. 29 Oct.
1865

Min Kära Mamma!

Tack för Mammas
wälkomna bref! Mamma blir väl
bra öfverraskad att redan nu finna
Leopold i Sthm. Jag har dock
ansett detta lämpligast, och i sam-
råd med August expedierar jag
honom, dels emedan en landtresa
alltid blir dyrare, dels emedan
det är bra mycket bättre för honom
att få genomgå sin nattwards-
läsning i Sthm än hemma. D-

allt är gjordt på 14 dagar, dels
och emedan jag gerna vill hafva
den yngling, som jag tänkt taga
från Sta. till boden, någon tid på
platsen, ännu medan jag är hemma.
Leopold skulle då vara utan verk-
samhet, om han stannade längre.
Skulle ej genast plats kunna
skaffas åt honom, så skulle
han kanske kunna användas
något på contoret och tillika
möjligen få någon hjelp till
förkofran i sina kunskaps-stycken.

Jag nämnde om att
taga en yngling hit; jag har

Nu skrif jag är ensam. –

enkelt att detta är aldeles o-
vändigt; Bergbom skulle ej kun
reda sig ensam, isynnerhet då än
skola göras i contanter. Ynglin
i fråga har goda recommendationer, so
hygglig att och har wana vid
göromål. Med Leopol
nedsändes en låda fogel, i hvi
jag särskilt inneslutit någr
åt Angelica. Allt står väl
till här, åkerna hafva be
hörigen framkommit och aldele

Från Barnhemmet ka
jag helsa; jag besöker de
hvar gång jag är till sta

Var ej orolig för Mamma's nedresa, den går nog lika

Fru H. Bergman

Björkfors

Waldemarsudden d. 3. Sept 185

Min dyrbara Mamma

Emedan jag wet att mammas
barns andeliga wäl närmast lig=
ga mamma om hjertat, så will jag
säga mamma det. Nu är mitt
hjerta, som en torr mark. Jag känner
hwarken någon brinnande kärlek
till min frälsare, ej heller till bö=
nen, som, ehuru jag framstammar
några ord, dock blir ej annat än
ett munwäder; ja, om ej HER=
ren af stor nåd uppwäcker mig
så skulle jag gå för ewigt för=
lorad. Den enda trösten är den

att Carl ofta nämnde i det kommer
wäl den tid då Gud tar hjertat
helt till sig, då han finner det för
godt. Ack, Mamma! detta måste
jag säga med tårar, att jag har
warit gruflig otacksam emot min
Frälsare, som så ofta har klappat
på mitt hjertas dörr; och emot Mamma,
som genom sina förböner tillika
med Frälsarens kärlek, har gjort, att
jag ej alldeles (som jag hoppas) har fallit
från nåden. Nog ha wi här uppmaningar,
som borde wäcka oss att
skynda. Det är nemligen så många
af bekanta, som ha dött. Knut
Carlqwist, prins Gustaf, som mamma
wisst wet, Georg Münsekensschreiber
och Katinka, som Pappa nu först talte
om hafwa dött i waras, hwilket wi
ej förr wisste. I skolan går det
rätt bra. Emil har till stor glädje tagit
examen i Räkna och Geometri och har således
kommit i andra klassen. Gustaf tenterar i
Latin och jag tar lexioner i Algebra och skall
snart taga examen i Latin.

Nog se wi här hwad en mor
will säga, att känns så halft, och
så tomt, hur bra wi än må hafwat.

Ett sällskap är stiftat för religions
friheten, hwaribland Henschen
häftigt talar emot statskyrkan, bland
andra tala Lundbergsson, Ignell m.fl.
deras tal står i Swenska tidningen, ~~om~~
Mamma har troligtwis hört förut af
Henrika att jag hade ondt i halsen den
är nu bra och jag har börjat att efter
doctor Lundbergs föreskrift twätta
halsen med salt watten; näsan är äfwen
i det mesta bra, hwilket doctor Lundberg
sade wara skrofler. Kanske August
ej tyckte att noterna woro så wackra,
men det är swårt att wälja noter, som
på en gång äro så lätta att August k[an]

Spela dem och tillika wackra. Carl bad mig ej skicka les

Wadstena Den 1 Juli 1854.

Dyrt älskade Mamma!

Tack för all Mammas kärlek emot mig; jag ser sjelf att mycket återstår för mig deri. Ack! bed för mig att ej mitt hjerta måtte kallna, blifwa förfruset, hwarpå Guds Andas nåde-klappningar blifw blifwit förspillda; ja, jag wet att Mamma beder för mig, liksom för oss alla; måtte ingen af oss stanna qwar i kärlek till werlden! Jag ser ej hos mig något framåtskridande, någon närmare förening med min Frälsare, mitt hjerta är likt en öken hwarest finnes swag längtan efter watten

Mamma will wäl weta något om wår [illegible] För närwarande äro wi i Wadstena, hwarest wi [illegible] blifwa till Söndags middag. Sedan [illegible] wi till Omberget, Grenna och Jönköping [illegible]

Fru Henrika Bergman

Stockholm

Waldemarsudden

från wi med ångbåt åna resa till Motala, stanna der en dag, för att se werkstäderna, och sedan fortsätta wår wäg till Stockholm. Hinna wi, så ha wi tänkt göra ett besök hos prosten Norström i Banarp twå mil från Jönköping. Wår resa har hittills gått mycket bra, utan några swårigheter. Men har resan warit rolig, ojemförligt roligare blir doch att komma hem, hwilket wi hoppas kunna göra om Lördag förmiddag med ångbåten Götheborg.

Gustaf ber mig hälsa så mycket, hwari äfwen jag innesluter mig till alla de dyrbara wänner i hemmet.

Farwäl!

Från Mammas

Wilhelm

Götheborg d. 28
1858

Dyra Mamma!

Innerlig tack för Mammas hä-
komna bref med åtföljande paket, hvil-
ka ej förr än i går den 27 kommo mig
tillhanda. Jag läste under tårar och
blygsel de första orden af Mammas bref,
emedan jag vet, huru ofta jag gjort
Mamma ledsen, men de gladde mig,
ty jag såg, att allt var förgätet, tack
af hjertat derför! Oaktadt mitt
sinne är nedstämdt och jag ej mår

Fru Henrika Bergman
Björkfors

några varma känslor, så kan en sådan kärlek och omtorg ej annat än uppväcka genkärlek.

Som Mamma troligen redan hört, hafva vi lemnat Onsala, gjort ett par dagars besök på Marstrand och ämna just nu företaga en sjö: resa till London, stanna der några dagar och återvända på ett annat fartyg. Wi hafva redan flyttat om bord på en skonare, hvars kapten är en mycket hygglig man, men afresan torde fördröjas någon eller några dagar för motwind. Roberts helsa har ej märkbart förändrats sedan Stockholm, han hostar än mer än mindre och får upp slem, men har under hela resan haft mera krafter än hemma.

Mamma frågar hu[r] stormen på hitresan bekommit oss, wisserligen blåste det mycket hela vägen, men på Bråviken kom blåsten från land, så att vi ej kände den så mycket, på Wettern och Wenern blåste det alltid skarpast, då vi voro närmare land; på Wettern var jag nå[got] got sjösjuk men det gick snart öfver, wärre blir det på Nordsjön om vi få blåst. Hjertliga helsningar till alla på Björkfors, särsk[ildt] ... för hans bref. Mammas ...

fullt så, som han sade. — För jul en
kom en landsman upp till Ludvig och
bad att få låna hans pels; han
kunde ej göra det, emedan han sjelf
behöfde den. landsmannen reste till sin
hembygd utan pels, förkylde sig under
vägen och kom till de sina med dö=
den i sitt sköte. Ad observandum!

Jag kan ej nu skrifva mer, utan
säger derföre, med hjertlig tack
för hågkomsten, farväl! —
Warm helsade I alla, hvars
trogne medbroder jag begär att
få vara! — Må försakelsens nåd,
det dyrbaraste vi kunna ega,
varda oss gifven och förökad;
Ty någon annan väg till lifvet
än genom död finnes icke!
Må bröderna, om de önska veta
huru jag har det, läsa dessa rader

och syster, som skrifvit ett godt bref och hvilket jag snart icke besvara
Mammas Wilhelm

Upsala d. 16 Jan. 1861.

Älskade Mamma!

Efter genomläsandet af Mammas
bref sätter jag mig genast ned för att
få utsäga mina tankar och söka, hvad
på mig ankommer, afböja den oro, Mam=
ma för min skull hyser. — Det är
obehagligt att tala om andra men=
niskor, men stundom är det dock nöd=
vändigt. Fru S. är en qvinna, hos
hvilken, såsom tyvärr ofta förhållandet

är, christendomen fått i mångt afse-
ende blifva ett påhänge. Osanning
i wäsendet har blifvit hennes an-
dra natur, detta ser jag, men för
väg till öppen bekännelse viker jag
heldre och skall afhålla mig från
umgänge med husat. Och ångo visade
böjelse är mindre dragning till
hvad jag är än till hvad jag har
(ej mina ord, men hvilkas sanning
jag inser och på detta fall kan
tillämpa) Det är ej kärlek i sann
bemärkelse; jag har ej heller motta-
git den, och skall ej heller göra det.

Söta Mamma! jag beder som
ett litet barn: var ej orolig! ty då
blir jag och orolig, och detta är ej tro.

Jag har nåd att ibland sucka till
min Fader och vägen är ej genom
öppen otrohet stängd. – Jag är dock
tacksam för brefven; de hafva styrkt
mig i den opposition, som velat ut-
bilda sig inom mig, men för hvars
vant fullt ense med mig sjelf
uttryck, jag ej (velat ratta dettat).
Att det gick, som det gick i Someas,
var visst en obeskrifligt stor nåd.

Att låna pelsen, som jag ej mer
behöfver, beväkte mig sådana kän-
slor, som, de må upptagas huru som
helst, jag aldrig vill förneka mig
att hysa mot hvilken menniska
som helst. Pappa bad mig väl
att ej låna bort den, men jag är
öfvertygad om, att han ej menade

Upsala den 12 April 1861

Älskade Mamma!

Den öfverraskande anblicken af den liksom lefvande helsningen gjorde ett gripande intryck på mig; jag kände, att ett band grundadt i naturen och nåden ej kan af något upplösas, huru svagt än tros-begärets styrka hos en sjelf är, och huru svagt än derföre tros-enhetens känsla kan utveckla sig. — Ofta vill man liksom gå sanningen i förväg och på yttre förhållanden tillämpa en öfvertygelse, som ej ännu blifvit ens fulla egendom och som derföre ännu för en sjelf ej är sanning. Häri har jag felat, icke blott emot Mamma, utan ofta i mitt förhållande till andra, såsom vid bekantskaper af annan natur än blott tidlig. Sådana sjelfgjorda försök, som ej ledas af sanningens och kärlekens anda

Fru Henrika Bergman
Waldemarsudden.

kunna ej undgå att misslyckas. Det är härmed aldeles samma förhållande, som med små barn, när de börja gå eller som med fogel-ungar, som vilja flyga, utan att ännu hafva någon kraft i vingarne. Att laga detta försök för annat än hvad de äro leder till förvirring och stort men för en sjelf; det är genom sådant falskt inbillning andeligt högmod och försäkt för andra alstras. Men att, på samma gång man begråter sina felsteg i detta afseende, ej söken i dess sanna fris tror jag vara nödvändigt. Faller man vid sina första otympade försök, så får man ej derföre fälla modet, man måste inse sin oduglighet i sig sjelf, men se sig om efter det stöd, som ensamt kan bära en uppe, och utan hvilket man alltid, såsom det heter, tager kött till arm.

Jag har varit något vidlyftig, men hoppas, att Mamma kanske nu lättare inser arten af mina missgrepp. De kunna, om jag ej har orätt, efter min uppfattning, ses från 2ne sidor och det är endast detta jag har velat söka visa, för att något mildra mitt häftigheter och mina många, ohyfsade och ~~om de orätt uppfattas~~ sårande uttryck.

Känslan fordrar på en så kär och dyrbar sändning ett kärleksfullt svar. Så mycket mera nedslående är det, att ej vara ett sådant mägtig. Portraitet hänger öfver min säng; det väcker ofta och skall åfta göra det om Mamma åfven från förra dagar och detta åter påminner om mina egna barndoms dagar, då Guds Ande så åfta rörde mitt inre. Jag känner och skall åfta, vid sådana heliga stunder, känna huru jag när Guds barmhertighet är skyldig detta ögonblick af Andens närvaro. Ja, jag längtar tillbaka till min barndom och ville gerna hafva lemnat kunskapens träd oviddröft!

Var god och låt Gustaf veta, att jag tror det ej vara lönt att hyra sig några andra rum för hösten än dem jag har – i huset finnas inga att tillgå – tror man, att man behöfver något mera, så kan man ju för det i höst.

Farväl nu, kära Mamma!

Mammas Wilhelm.

Upsala d. 12 Sept. 1868.

Älskade Mamma!

Jag har mottagit Mammas vål[...]
och sänder genast några här till s[...]
Wet Mamma, det band, som fä[...]
mig vid Angelica är sådant, att de[...]
trängt in i min själs helgedom; [...]
kan ej i tiden mer älska någon ba[...]
henne, ehuru jag älskar alla, som
frukta Gud. Får jag ej mera [...]
henne, så Herre Jesu, tag Du en[...]

min kärlek och gif mig Din!

Gud har kallat oss båda med en hög kallelse och derföre är vår bekantskap såsom en späd planta, som vid minsta vind-fläkt drager tillsamman sina blad, den fordrar en öm, ja helig omvårdnad. Wi hafwa båda mycket att lida, ty mycket måste afbrännas och luttras i bedröfvelsens ugn, men Gud skall med sin nådes-närvaro lindra våra li-danden. Skall min väg genom lifvet ej blifva annat än korsets och tör-nens, så Herre Gud, gif mig en öfwerlåten vilja, Du vet, hvad som är mig bäst! Bättre att gå med tår-fylldt öga men med tillträde öppet till Gud än en tidlig tillfreds-ställelse med såradt samvete.

Jag helsar Eder alla, som hören Gud till. Jag beder att få gifwa Angelica en helig broderskyss i vår al-drahelig aste tro. Gud vare oss nådig och gifwa oss efter ti-dens wedermöda i Sig ett sa-ligt återseende!

Med beklämdt hjerta, men med hopp till Gud

Eder Wilhelm

Jag lägger Mamma på hjertat, att låta Angelica läsa detta [illegible]

Upsala den 4 Dec. 6[illegible]

Kära Mamma!

Innerligt tacksam är jag för den helsning, jag af Angelica fick, så som det är vederqvickande för hjertat så är det äfven styrkande för ens of[illegible] tynande andelif, att de sig ihågkom[illegible]

Ett längre bref skref jag för några dagar sedan, men afsänder det icke, emedan de ämnen, der vidrördes, heldre afhandlas muntligen än skriftlig[illegible]

Tacksam känner jag mig till Gud, som i Angelica gifvit mig en vän; måtte han sjelf bevara åt mig hvad intet på jorden

skulle kunna ersätta.

Hafva vi att lida smälek för Christi namns bekännelse, så låtom oss upptaga detta som en salig lott.

Jag lemnar Angelica här några verser ur bibeln på franska:

Que nous ne soyons pas ébranlés par des afflictions; tu sais toi-même que nous sommes destinés à cela. Que ton cœur ne se trouble point; tu auras des afflictions (dans le monde), mais Jésus a vaincu le monde. Si Dieu est pour nous, qui sera contre nous? Qui nous séparera de l'amour de Christ, dans l'amour duquel nous nous aimons l'un l'autre? Ni la mort, ni la vie, ni les choses présentes, ni les choses à venir.

Wi äro födda att lida, som foglarna att flyga; utan sorg ingen glädje, utan strid ingen frid.

Ännu en helsning med några rader ur Johannis och Lefvat!

J'avais plusieurs choses à te dire, mais je ne veux pas le faire avec la plume et l'encre; car j'espère de te voir bientôt, et nous parlerons de bouche. La paix soit avec toi.

Wilhelm.

Björkfors d. 10 5.
1862.

Kära Mamma!

Sedan vi nu kommit oss mera i ordning, är det kärt att sända Mamma en hels=ning. Hafva vi haft mulna dagar, så låter ock Gud solen stundom skina för oss. Sådana solskens-dagar hafva vi nu fått smaka, och är det en nåd att vara tacksam för så-som det är ett pund att ockra med. — Tack

Mamma

Yda har nu en tid warit ganska sjuk och hafva symptomerna warit liknande denna sjukdom; för närwarande är hon dock bättre, är nu uppe igen, ehuru mycket svag. —

Mammas tillärnnade anordning att bo nära Alms jemte Carl och Annie bör blifva till ömsesidig trefnad. — Då ens andeliga lif synes, är det en dyr gåfva att i wännens krets kunna underhålla det, hwartill Gud gifve, wårt umgänge i sommar blefve ett medel — Hjertlig helsning till syskonen från Mammas tillgifne son

Wilhelm Bz

och Wallborg äro inqvarterade. Westra kammaren jemte det närliggande lilla köket kunna ändå wara till Henrikas och hennes pingfrus disposition.
Nedre wåningen har derföre warit wår tanke att inreda så, att rummet närmast Mad. Dahlberg blefve liggrum och warit nuwarande förmak dermed matsal; åfwentom jag skulle förflytta alla mina kontorsgöromål till nedre kontoret, så att derigenom 4 à 5 rofrum skulle kunna iordningställas i öfre wåningen.
Mamma frågar om några sängkläder böra upptagas. Angelica tror ej att det skall behöfvas; emellertid kunde det wara bra, om Mamma med ledning af förteckningen å sängkläder i Bo-uppteckningen och då det blir närmare bestämdt, huru många som komma upp, ungefärligen beräknade, hwad som kan behöfvas. Hwad som wore utmärkt bra att få upp wore en mängd aflagda kläder så linne som ylle till utdelning bland fattiga begärande – deras antal är stort. Som jag hör, är Mammas förråd dock kanske redan wäl mycket anlitadt i detta fall som i mycket annat; kanske skulle man kunna få köpa någorstädes till billigt pris.
I Neder-Torneå församling har en elakartad feber nu länge härjat, mängden af de döende är utomordentligt stort, endast enstaka fall deraf hafwa yppat sig närmare wår trakt – kanske är det densamma hwarom står omtaladt i tidningarna från Petersburg.

[illegible] d. 28 Apr. 18

Min kära Mamma!

Tack för Mammas wälkomna bref af den 17 d:s; genom det och brödernas sista meddelanden har jag fått mera del af hemmets närvarande eller snarare blifvande utseende, då om allt tycks wara stadt under en förändrad gestaltning. Måtte det band af inbördes inre slägtskap, som warit en stark föreningslänk, mellan oss icke upplösas genom tidliga yttre förändringar! Det skall blifva kärt att helsa Eder wälkomna hit i sommar. Angående samtligas logerande, tror jag det ej skall bästa utrymme; lämpligast tyckes mig dock att Mamma toge nedre wåningen, såsom Mamma i sommas yttrade, dels för att icke wara besvärad af några trappor, då ju ännu icke Mammas fot är fullkomligt återställd, dels ock för lilla Agnes skull, hwars wårdsåwäl behöfver ett afstängdt, ensligt rum. Wi hafva redan större delen af wintern bott deruppe, och äro wi nöjda med de tre sammanhängande rummen der, i hwilka äfven Ida

Huru sjelens frid för allt godt han gjord sina barn och all faderlig kärlek han haft för oss!

Jag war borta, när telegrammen kom och träffade underrättelsen mig först Onsdags morgon på Näsby. Angelica uppskakades häftigt när jag meddelade telegrammen dock tror jag ej att hon eller Agnes lidit något kroppsligt men, emmerat Agnes är mycket ordlig —

Måtte vi, som efterlefva, förena oss i gemensamt mål att vinna del i det himmelska!

Angelica och Ida sända Mamma sin helsning och önska med mig att snart få något bref från Mamma

Mammas tillgifne son
Wilhelm B.

Björkfors d. 1 Febr 1885

Helsningar till syskonen

Min kära Mamma

Med smärta haf
vi mottagit sorgeposten o
Pappas död. Gud, som
våra öden i sin hand,
nog den rätta stunden,
en stor saknad är de
dock, att hans lif så
skulle borttagas från hela
I hafven något ord ifr
hans dödsbädd, så låt oss
del deraf! Gud löne

för att möjlig omvårdnad. Det är skönt att få tänka att fårahuset är ett för oss alla. Gud välsigne Eder alla. Jag sluter Eder till mitt hjerta, då som jag beder, att alltid få vara innesluten i Eder hågkomst och kärlek.

Skulle Mamma vilja vara god och köpa och uppsända ännu 28 alnar af samma mattsort, som köptes vid Stortorget, för att kunna använda den

Ida Brunkow vill vara god och hielpa Mamma vid uppköpandet

i salen – vår samma förmak, samt 3ne st gardiner, mörkblå med bruna ornamenter i dra
om möjligt liknande de som förr var här förut
mönster. Till mattans uppköpande torde åtgå 70 R. Angelica vill använda pengar, som hon till detta ändamål, uppför jag denna summa i Björkfors conto.

Helsa och tacka E för hans bref.

Mammas Wilhelm